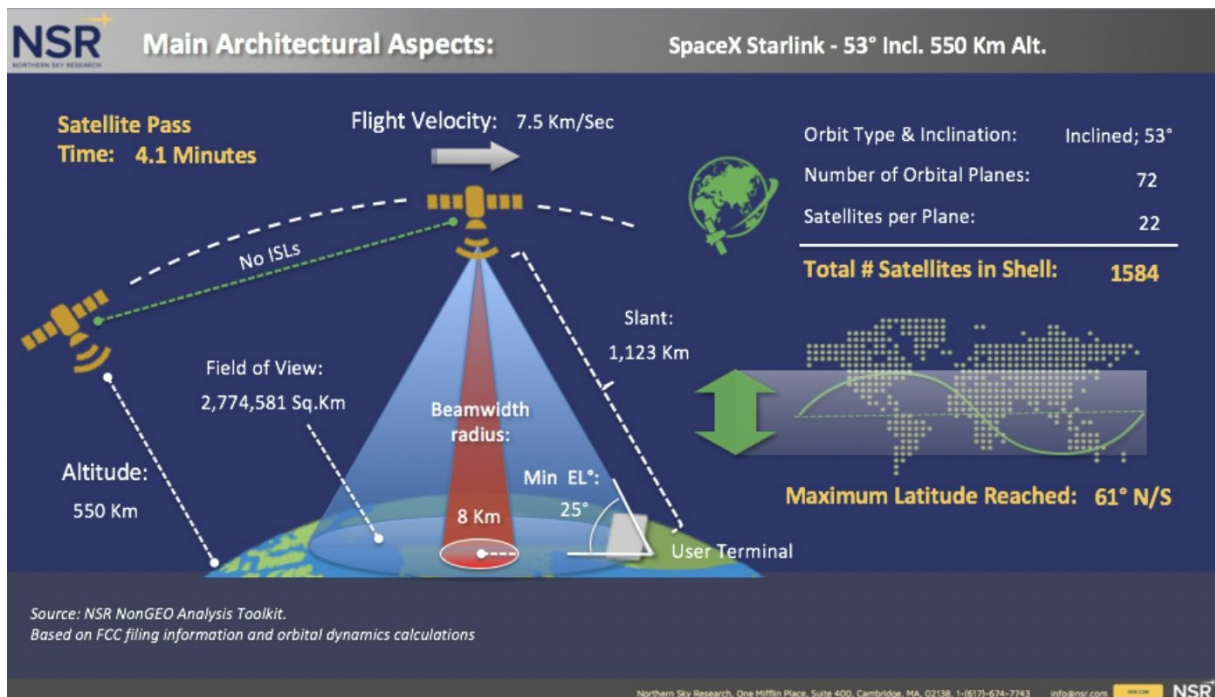

Satellittene svekker klodens «elektriske hylster»

Denne teksten ble først publisert den 05.04.2024 på <http://einarflydal.com>

For ikke lenge siden var jeg på fagseminar på Norsk romsenter. Jeg hørte to særdeles interessante foredragsholdere fortelle om utforskningen av verdensrommet og de fantastiske teknologiene som brukes i moderne romteleskoper. Den ene hadde området fra Jorda til Mars som sitt ansvarsområde, den andre hadde «derfra og utover» som sitt. Tygg litt på det!

Hvor mye kan man egentlig forvente at teknologer skal få med seg om slikt som ligger utenfor sitt teknologiske fagfelt? Og hva kan vi forvente at de ville gjort om de fikk sine mistanker om at satellittene som nå går i bane rundt jorda skaper et kjempestort miljøproblem? I grunnen ikke mye. «Ikke mitt bord!»

Derfor trengs det slike folk som Arthur Firstenberg, som klarer å se det overordnede bildet – hvordan satellittene nå skader «den elektriske hylsen» som vår klode er pakket inn i, og hvordan endringene i denne hylsen slår ut i form av helseplager og økologiske forstyrrelser.

Under finner du Firstenbergs epost-rundbrev fra 21. mars i norsk drakt. Som vanlig har jeg erstattet faguttrykk med forståelig norsk.

Kanskje vil du mene at Firstenberg bare fører anekdoter som bevis. Og det har du rett i. Men slik, med anekdoter og litt enkle tall, starter all kartlegging av sammenhenger som ikke alt er etablert kunnskap, inntil noen gir forskere ressurser til å sette i gang større undersøkelser. Det er ikke gjort, så Firstenbergs data er det beste vi har.

Men det fins dessuten langt mer på teori-siden som viser at anekdotene han henter fram, nok kan ha noe for seg. Litt mer om satellitter har Else Nordhagen og jeg samlet i notatet som du finner i [bloggposten 27.03.2020: «Er en norsk satsning på satellitt-oppskyting forenlig med bærekraft?»](#) Og langt mer finner du i de populærfaglige bøkene og artiklene oversatt til norsk som du finner på [min blogg](#).

Einar Flydal, den 7. april 2024

HVOR BLE DET AV ALLE INSEKTENE?

Satellittene tar dem, ett for ett

Et rundbrev fra Arthur Firstenberg, 21. mars 2024
Oversatt og tilrettelagt av Einar Flydal og Harald Wibye.

Det største angrepet på jordisk liv, men samtidig det vi merker minst til, regner ned på oss fra himmelen. Naturens strømledninger som strekker seg over oss fra horisont til horisont, frakter den elektrisiteten som gir oss energi til å drive våre kroppene og den informasjonen som former vår vekst, helbreder oss og driver vårt daglige liv. Nå frakter den skitten strøm - millioner av ulike frekvenser og pulser som forvirrer våre celler og organer og demper vårt nervesystem, enten vi er mennesker, elefanter, fugler, insekter, fisk eller planter i blomst.

Pulsingen forurenses jorden under våre føtter, omgir oss i luftmassene vi flyr gjennom, strømmer gjennom havene vi svømmer i, flyter gjennom våre årer og meridianer, og trenger inn i oss gjennom våre blader og røtter. Vår planets store transformator som pleide å myke opp solvinden, er satt i spill og er blitt betent.

Innsjøen på bildet over er Storbritannias største. Den ligger i Nord-Irland. Hver vår og sommer er Lough Neagh «oversvømmet» av fluer, så tett at beboerne lukker vinduene mot «den levende røyken». Klær som henger på tørkesnora er dekket av dem. Det samme gjelder enhver frontrute på kjøretøy som kjører langs innsjøens 160 km lange kystlinje. Inntil 2023.

I fjor var det utrolig nok ingen fluer å se. På frontrutene og klærne på tørkesnora var de ikke å se. Ingen fløy inn gjennom åpne vinduer. Andre arter som pleide å spise dem var også borte - ender, frosker, fisk, ål og rovinsekter. Fluelarvene, som holder bunnen av innsjøen ren, var heller ikke der. Det var levende igjen i Lough, bortsett fra en oppblomstring av alger. "Har økosystemet til Storbritannias største innsjø kollapset?" spurte *The Guardian* i en [artikkel fra 19. februar 2024](#).

Har økosystemet til hele jorden kollapse? spør vi, for det samme skjer overalt, ifølge rapporter jeg har mottatt i et år fra nesten overalt på alle kontinenter.

56 år med global vandalisme

Den 13. juni 1968 fullførte USA oppskytingen av verdens første system, nærmest et «stjernebilde», av militære satellitter. 28 av dem, mer enn dobbelt så mange satellitter som det var i bane rundt jorden fram til da, ble sendt opp til 32 000 kilometers høyde, midt i det ytre Van Allen-strålingsbeltet. Pandemien med "Hongkong-influensaen" begynte to uker seinere og varte i nesten to år.

I de neste tre tiårene fyltes himmelen sakte opp med hundrevis av satellitter, hovedsakelig for militære formål. Så, på slutten av 1990-tallet, ble mobiltelefoner populære.

Den 17. mai 1998 fullførte et selskap ved navn Iridium oppskytingen av en flåte på 66 satellitter inn i ionosfæren, på en høyde av bare 870 km, og begynte å teste dem. De skulle tilby mobiltjenester til allmennheten hvor som helst på jorden. Hver satellitt rettet 48 separate stråler mot jordoverflaten, og delte dermed planeten inn i 3 168 soner, i mobilbransjen kalt «celler». Rapporter om søvnløshet kom fra hele verden.

Iridiums satellitter startet kommersiell drift den 23. september 1998. Virkningen var ødeleggende. Jeg kontaktet 57 personer i mitt nettverk i 6 land, pluss to sykepleiere, en lege og en støttegruppe for pasienter. 86% av de personene jeg intervjuet, og flertallet av pasientene og medlemmene av støttegruppen, ble syke nøyaktig på onsdag 23. september, med hodepine, svimmelhet, kvalme, søvnløshet, neseblødninger, hjertebank, astmaanfall, ringing i ørene, osv. En person sa det føltes som om en kniv skar seg inn gjennom baksiden av hodet hennes tidlig onsdag morgen. En annen hadde stikkende smerter i brystet. Noen, inkludert meg selv, var så syke at vi ikke var sikre på om vi skulle overleve. Vi var alle akutt syke i opptil tre uker. Jeg mistet plutselig luktesansen min den 23. september, og fikk den ikke tilbake før seks år seinere. Dødsstatistikk fra USAs sentre for sykdomskontroll [U.S. Centers for Disease Control, en slags lokale helseråd og folkehelseinstitutter] påviste en økning på 4% til 5% i den nasjonale dødsraten fra siste uken i september og i to uker framover. Noen rapporterte om et rødlig skjær på himmelen natt til 23. september.

Tidlig i desember 1998 mottok jeg på ny telefoner fra fjerne steder som spurte meg om hva som nå hadde endret seg. Orbcomm, som tilbyr datatjenester til industrier, begynte kommersiell drift den 30. november med 28 satellitter i bane i 900 kilometers høyde.

Den 25. juli 1999 fikk et annet selskap, Globalstar, global mobiltelefondekning med sine 32 satellitter, i 1600 kilometers høyde, og begynte testing. Jeg ble på ny kontaktet av folk som var sikre på at jorden nå føltes annerledes igjen.

Den 28. februar 2000 fullførte Globalstar sitt system bestående av 48 satellitter og gikk i kommersiell drift. Kvalme, hodepine, smerter i knokler og pusteproblemer ble utbredt, både blant mennesker som kalte seg el-overfølsomme og mennesker som ikke gjorde det. Virkningene opplevde folk fra fredag 25. februar, den foregående arbeidsdagen.

Iridium, som hadde gått konkurs i august 1999, gjenopptok full kommersiell mobiltjeneste over hele verden den 30. mars 2001 etter å ha signert en kontrakt med det USAs forsvar. Natten til 30. mars fulgte en enda mer intens og utbredt rød himmel enn den som hadde fulgt den første lanseringen av tjenesten to og et halvt år tidligere. Et rødt nordlys ble sett på den nordlige halvkule så langt sør som Mexico, og på den sørlige halvkule. Det fulgte et katastrofalt stort antall aborterte føll i Kentucky i slutten av april og begynnelsen av mai, og siden hopper først aborterer flere uker til en måned etter en

virusinfeksjon eller andre utløsende hendelser, plasserte dette den utløsende hendelsen å være rundt slutten av mars. Lignende problemer med mange aborter hos hester ble rapportert samtidig fra Ohio, Tennessee, Pennsylvania, Illinois, Maryland, Texas, nordlige Michigan og Peru. Oppdrettere rapporterte også om uvanlige øyeproblemer både hos nyfødte og eldre hester, og voksne hester med perikarditt [hjerterposebetennelse, altså det som dag tilskrives seinvirkning av Covid-19, evt. av vaksinen, men ikke f.eks. 5G-utbygging som skjedde i samme tidsrom, EF].

Den 5. juni 2001 utvidet Iridium fra bare tale til datatjenester, herunder internettforbindelse. Heshet var et fremtredende klagepunkt blant de mange som kontaktet meg i løpet av de neste ukene.

De neste to tiårene var Iridium og Globalstar de eneste leverandørene av satellittelefoner. Men så kom SpaceX i bane i 2019. I november 2019 begynte SpaceX regelmessige oppskytinger av 60 satellitter om gangen i enda lavere bane, i bare 590 til 630 kilometers høyde, og jeg begynte å motta rapporter fra folk rundt om i verden om hodepine, svimmelhet, søvnløshet, utmattelse, hudproblemer, følelser av nedtrykthet og hjerteproblemer. Nesten 200 personer i nettverket mitt rapporterte om hjertebank, hjerterytmeforstyrrelser og hjerteinfarkt.

I mars 2021 økte tettheten av signaler som forurensner ionosfæren betydelig. SpaceX, som allerede hadde sendt opp mer enn tusen Starlink-satellitter og testet dem på et begrenset antall kunder, sendte opp 60 satellitter den 4. mars, 60 flere den 11. mars, 60 flere den 14. mars og ytterligere 60 den 24. mars. En konkurrent, OneWeb, sendte også opp 36 satellitter natten til 24. mars. Flere satellitter ble sendt opp i rommet den måneden og den dagen enn noen gang tidligere. Og den 24. mars økte SpaceX dramatisk hastigheten på sine satellittbaserte internettforbindelser til over 400 Mbps [megabits per sekund].

Den 24. mars 2021 ble en terskel overskredet og forverringen for livet på jorda økte enormt: Noen rapporterte at de ikke følte seg bra fra enten den 4. eller 11. mars, men tusen personer i femti land sendte meg e-post eller ringte meg på eller etter 24. mars og bekreftet min egen opplevelse om at ett eller annet forferdelig skjedde med planeten vår. Rapportene kom både fra folk i New York City, Paris og London, og fra folk som bor på avsidesliggende steder milevis fra nærmeste mobilmast. De kom både fra folk som ikke brukte trådløs teknologi i det hele tatt, så vel som fra folk som hadde smarte strømmålere i hjemmene sine og 5G-antennor utenfor og som sendte meg e-post fra mobiltelefonene sine. De kom fra mennesker i alle aldre. Slikt spilte ingen rolle, alle hadde lignende opplevelser. Alle, enten de var syke fra før eller ikke, ble plutselig og kraftig dårligere den 24. eller 25. mars, avhengig av hvilken tidssone de bodde i, og de fleste sov lite eller ingenting i det hele tatt natten til 24. mars.

Folk rapporterte at ikke bare de, men også ektefelle, barn, foreldre, naboer, venner, kolleger, kunder og alle andre de kjente, var syke, utmattede og irriterte den 24. eller 25. mars og at de hadde problemer med å få sove. Noen rapporterte at kjæledyr eller buskaper på gården deres ble syke samtidig - katter, hunder, kyllinger, geiter, kuer.

Detaljene var konsistente. De fikk ikke sove én, to, tre eller flere netter fra den 24. eller 25. mars. Noen tok melatonin eller andre sovemidler og fikk likevel ikke sove. De hadde smerter og kløe, enten over hele eller i bestemte deler av kroppen, vanligvis føttene og bena. De hadde hodepine. De hadde muskelspasmer. De var svake og utmattede og kunne knapt stå eller gå, og noen snublet eller falt. De hadde hudutslett. De var svimle og kvalme, og hadde magesmerter og diaré. Ringingen i ørene deres var plutselig mer intens. Øynene deres var røde, eller betente, eller synet deres ble plutselig verre. De hadde hjertebank, rask eller uregelmessig hjerterytm, eller plutselig høyt eller veldig lavt blodtrykk. Noen blødde neseblod eller hostet opp blod, eller det sprakk en blodåre i øynene deres. De var engstelige, deprimerte eller fikk selvmordstanker, og ble lett irritert.

Siden den gang har SpaceX på ukentlig eller to ukers basis sendt opp raketter lastet med dusinvis av satellitter om gangen, fylt himmelen med lysende gjenstander som forstyrrer astronomien, spyr ut kjemikalier som ødelegger jordens beskyttende ozonlag, fyller de øvre lagene av atmosfæren med vanddamp som ikke skulle vært der, og øker strømmen i det globale elektriske kretsløpet og gjør tordenvær voldsommere, og roter til verdensrommet med satellitter som bare er svære solcellepaneler og datamaskiner som stadig svikter, slites ut og må byttes ut, og som tas ut av bane for å brenne opp i den nedre atmosfæren, fyller den med metaller og giftige kjemikalier som vi alle så skal puste inn – og endrer det elektromagnetiske miljøet rundt jordkloden, et miljø som ikke hadde endret seg på tre milliarder år og som livet her nede under det er avhengig av for å overleve og trives.

Sist torsdag morgen [14. mars 2024], fra Boca Chica, Texas, hadde SpaceX for første gang en vellykket oppskyting av Starship ut i rommet. Det er den største raketten som noensinne bygget, og er den som SpaceX vil frakte menn og kvinner til Mars med. Og på fredagen sendte SpaceX opp ytterligere 23 Starlink-satellitter og brakte dermed det samlede antallet som forurenser ionosfæren opp til mer enn 6 000, nå ikke bare for internettkommunikasjon med takantenner, men for direkte kommunikasjon med håndholdte mobiler. De 6 000 satellittene kommuniserer nå også direkte med hverandre, og pakker dermed inn jordkloden med laserpulser som frakter 42 millioner gigabytes med data hver eneste dag.

Alle jeg kjenner, har hatt problemer med å sove og vært plaget av dette siden sist onsdag, den natten Starship ble skutt opp.

Siden 24. mars 2021 har ikke bare menneskers helse forverret seg, men jordklodens biologiske mangfold har stupt overalt. Folk har ikke merket nedgangen i større dyreliv som ulver, bjørner, løver og tigre så godt, for slike dyr var sjeldne alt fra før. Men de er sjokkerte over at de minste dyrene som bare nylig var så vanlige at du ikke kunne åpne vinduene uten at de fløy inn, forsvinner totalt. De er sjokkerte over at alle froskene som pleide å svømme i dammene deres, fuglene som pleide å hekke i trærne deres, ormene som pleide å gli på bakken, insektene som pleide å fly gjennom vinduene deres og dekke klærne deres som hang på tørkesnora, blir borte. Nyhetsbrevene mine fra [29. mars](#), [21. juni](#), [20. september](#), [17. oktober](#), and [28. november](#) 2023 fortalte viktige historier om dette fra ulike deler av verden. Nyhetsbrevene mine fra [5. desember](#) og [26. desember](#) 2023 og fra [9. januar](#) og [6. februar](#) 2024 siterte enkeltpersoner over hele verden som har sendt meg e-poster eller ringt meg, og jeg har enormt mange flere slike rapporter som du kan lese når jeg publiserer dem seinere en gang.

Hvis vi vil ha en planet å leve på, ikke bare for våre barn, men for oss selv, må strålingen stoppe. Ikke bare må mobilmastene som er så stygge å se på, bli revet ned, men også mobilene som vi holder i hendene og har blitt så avhengige av, og satellittene som presser i stykker det livet som er igjen under dem. Tida renner ut.

Arthur Firstenberg
President, [Cellular Phone Task Force](#)
Forfatter av *Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet*
P.O. Box 6216
Santa Fe, NM 87502
USA
arthur@cellphonetaskforce.org
+1 505-471-0129
March 21, 2024

[Subscribe](#) to my newsletters.
[View and share on social media.](#)
[Donate](#) to our work.